

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Veje og Gader der skal henregnes til Hovedlandeveje, Hovedlandevejsgader, Landeveje af 1ste og 2den Klasse og Landevejsgader, jfr. dog § 8.

Efter Flertalsforslaget i Betænkningen bestemmer Ministeren for offentlige Arbejder, hvilke Veje og Gader der skal henregnes til de omhandlede Kategorier. Mindretallet ønskede imidlertid, at der ved Behandlingen paa Rigsdagen skulde foreligge et fuldt udarbejdet Forslag til Vejregister, for saa vidt angaar Hovedlandeveje, Hovedlandevejsgader, Landeveje af 1ste Klasse og Landevejsgader, saaledes at Rigsdagen ogsaa kunde tage Stilling til, hvilke Veje og Gader der blev omfattet af Klassificeringen. Jeg har gerne villet imødekomme Mindretallet paa dette Punkt, men under Hensyn til Vanskelighederne ved at udarbejde et fuldt færdigt Vejregister — hvilket Arbejde vilde tage lang Tid, da det forudsætter mange Forhandlinger med Kommunerne — har jeg fundet det rigtigst, at Bestemmelsen affattes saaledes, at der ikke for Rigsdagen foreligger et i Detailler udarbejdet Vejregister over samtlige Veje og Gader i Landet, men derimod et Kortmateriale, omfattende alle de vigtigste Veje og Gader, og saaledes at dette Kortmateriale kun er at betragte som Grundlag for de forestaaende Forhandlinger om Klassificeringen. I § 8 er bestemt, at saafremt der ikke kan opnaas Enighed mellem Ministeren for offentlige Arbejder og de paagældende Kommunalbestyrelser om Klassificeringen, skal Sagen indankes for Vejnævnet, der har den endelige Afgørelse. Kortmateriale er fremlagt, for at man i Rigsdagen kan faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvad der er Ministeriets Hovedtanke vedrørende Klassificeringen af Landets Veje.

I denne Forbindelse skal jeg bemærke, at Flertalsforslaget forudsætter den i og for sig rationelle Ordning, at Kommune-grænserne skulde være bestemmende for, hvor Hovedlandevejene og Landevejene sluttede, og hvor Hovedlandevejsgaderne og Landevejsgaderne begyndte. Man vilde her ved opnaa den Fordel, at de Strækninger, der laa inden for en Bykommunes Omraade, skulde være Gader og underkastes Byens Administration, medens til Gengæld alle de Strækninger, der laa uden for en Bykommunes Omraade, vilde blive Veje og underkastet Amtets eller Sogneraadets Administration. Denne Ordning — skønt den som nævnt er rationel — medfører dog den praktiske Vanskelighed, at en hel Række Veje, der i Dag ejes af Amterne, maatte overgaa

til Bykommunerne, hvortil kommer, at færdselsmæssige Hensyn taler for, at Ejergrænserne ikke lægges ved Kommune-grænserne, men der, hvor bebygget Omraade begynder, det vil sige, hvor det egentlige Land hører op. Det er jo nemlig saadan, at Bykommunerne ikke alene omfatter bebyggede Omraader, men i større og mindre Grad ogsaa rene Landdistrikter; i nogle Bykommuner, f. Eks. Roskilde og Varde, findes saaledes meget store Strækninger af ubebyggede Omraader. Derfor er Kortmateriale udarbejdet paa den Maade, at man principielt ikke fraviger den nu bestaaende Ordning, idet der efter Forslaget stadig væk vil være en Række Hovedlandeveje og Landeveje, som kommer til at ligge paa Bykommunernes Grund og altsaa bestyres af Amtsraadene.

Jeg har tidligere omtalt, at Vejnævnet ved den første store Klassificering faar den endelige Afgørelse i Tilfælde af, at der er Uenighed mellem Ministeren og de paagældende Kommunalbestyrelser. Ogsaa i Tilfælde af senere Omklassificering har Vejnævnet ifølge § 8 den endelige Afgørelse i Tilfælde af Uenighed.

En anden vigtig Bestemmelse i Lovforslaget er § 12, hvorefter de økonomiske Vilkaar for en Vejs eller en Gades Overgang fra en Kommunalbestyrelse til en anden i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af Vejnævnet. Der er ikke i Loven, og med velberaad Hu, fastsat Retningslinier for, hvilke Hensyn Vejnævnet skal tage ved Bedømmelsen af Erstatningens Størrelse, idet dette alene er overladt til Vejnævnets Skøn, da Forholdene kan være saa uhyre forskellige med Hensyn til de enkelte Veje og Gader. Til Bemærkningerne til Lovforslaget er derimod knyttet den Vejledning, som Ministeriet har ment at maatte give Vejnævnet i denne Henseende, men jeg understreger, at dette Nævn staar fuldkommen frit.

§ 13 om Udfærdigelse af Bivejsfortegnelser svarer i det store og hele til nugældende Ret, medens § 14 om Fortegnelser over Bygader er en Nydannelse, idet der som nævnt hidtil ikke i Lovgivningen har været Pligt for Byraadene til at affatte saadanne Fortegnelser. Jeg understreger, at Byraadene alene bestemmer, hvilke Gader der skal være Bygader, medens det er Amtsraadet, der efter Forhandling med Sogneraadet har den endelige Afgørelse af, hvilke Veje der skal være Biveje.

Jeg har allerede været inde paa Bestemmelserne i Lovforslagets § 15 og § 16 om Ministeriets Beføjelser med Hensyn til